

INGEZONDEN.

PARAPSYCHOLOGIE?

In het nummer van 15 December II. van dit *Tijdschrift* komt een referaat voor omtrent het congres voor parapsychologie te Warschau. Dit berust op mededeelingen van w. NEUMANN te München. Deze heer begint met te beweren een kritisch, onbevooroordeeld en onbevangen waarnemer te zijn.

Ik meen echter twijfel omtrent zijn zelfkennis te mogen kosten, want hij vertelt verder, den eersten dag reeds overtuigd te zijn geworden van de realiteit van allerlei materialisaties. Want, beweert hij, bedrog was uitgesloten, de mediums werden streng gecontroleerd. En niettegenstaande dat kwamen allerlei spoken, ja, één seance werd zelfs een ware heksensabbath!

Maar ieder, die werkelijk „kritisch” deze dingen heeft bestudeerd, weet, dat juist de groote moeilijkheid is voldoende contrôle uit te oefenen en dat men daarover maar niet in een paar dagen kan oordeelen. Het komt er op aan vast te stellen, of de zoogenaamde mediums, iets teweeg brengen door bovennatuurlijke krachten of door heel natuurlijke hulpmiddelen, vooral door handigheid, trucs en listig gebruik maken van een goede gelegenheid. Nu zou dat op zichzelf niet zoo moeilijk zijn; maar de mediums stellen steeds zoodanige eischen, dat afdoend onderzoek onmogelijk is. Worden die niet vervuld, dan gebeurt er eenvoudig niets. Door de occultisten wordt dit goed gepraat door te beweren, dat de metapsychische krachten nu eenmaal alleen hun werking kunnen ontvouwen, als aan de gestelde eischen voldaan is.

In de laatste jaren heb ik mij veel met dit onderwerp beziggehouden en eenige uitkomsten van mijn studie neergelegd in artikelen in *Vragen des Tijds* en uitvoeriger in een, verleden jaar in LOEWENFELD'S *Grenzfragen des Nerves- und Seelenlebens* verschenen boekje, getiteld „Materialisationen und Teleplastie”. Mijn overtuiging is, dat nog nooit bewezen, of zelfs maar waarschijnlijk gemaakt is, dat er teleplastie bestaat.

Dat toch vele intellectuelen, en zelfs enkele wetenschappelijke mannen, aan het bestaan ervan gelooven, berust op gevoelsgronden en niet op objectief vastgestelde feiten. Deze gevoelens kunnen individueel zeer verschillend zijn, maar ik geloof, dat in de meeste gevallen LIÉBEAULT den spijker op zijn kop sloeg, toen hij schreef: „Il y a une tendance de beaucoup d'esprits désillusionnés de leurs anciennes croyances par la lumière que la science porte dans leur esprit; il y a une tendance vers l'adoption de connaissances nouvelles plus en harmonie avec leur besoin de croire et leur amour du merveilleux”.

Haarlem, 20 December 1923.

ADOLPH F. MEIJER.

HULP IN NOOD VOOR HET „FRAUENHEIM” (KRAAMVROUWEN-KLINIEK) TE DETMOLD (LIPPE).

De ontzettende duurte in Duitschland heeft reeds talrijke zieken- en verplegingsinrichtingen genoodzaakt te sluiten. Bijzonder moeilijk zijn de huidige maatschappelijke toestanden voor de kraamvrouwen, die toch in de allereerste plaats verzorging noodig hebben. De kindersterfte wordt op de meest afdoende wijze tegengegaan door goede verpleging in de eerste levensweken.

Het „Frauenheim” te Detmold is slechts dan in staat zijn zegenrijk werk voort te zetten, indien het door vrienden en begunstigers voldoende gesteund wordt. Nederlanders, die genoten van de heerlijke streek van het Teutoburgerwoud en dankbaar denken aan den prettigen tijd aldaar doorgebracht, en zoo wij hopen ook nog vele anderen, zullen zeker wel bereid zijn een gave, hoe klein ook, te zenden aan ondergeteekende of aan Herrn Dr. med. w. PETRI, geneesheer-directeur te Detmold (Lippe).

's-Gravenhage, 20 December 1923.

TUSNELDA STEIN.

Van Kinsbergenstraat 55.